

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นายณเอก อึ้งเสื่อ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ
โรงเรียนเทศบาล ๒ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) 082-1536954

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และทักษะการปฏิบัติของนักเรียน ที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นการวิจัยดำเนินการตามกระบวนการ ADDIE Model กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) สังกัดเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ระยะเวลาที่ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบดังกล่าว 20 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 4) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ค่าที่แบบมีอิสระ (t-test dependent) และค่าที่แบบอิสระ (t-test for independent)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ สาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล 2) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 4) ทักษะการปฏิบัติของนักเรียน หลังจากเรียนรู้ โดยจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15